

Rodzaj dokumentu - Interpretacja indywidualna
Sygnatura - WPiOL-II.310.1.2021.EJ
Data - 19 marca 2021 r.
Autor - Prezydent Miasta Szczecin
Temat - Opłata skarbową od pełnomocnictwa składanego w postępowaniu egzekucyjnym
Słowa kluczowe - Opłata skarbową

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art.14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zmianami) oraz upoważnienia Prezydenta Miasta Szczecin z 8 grudnia 2015 r. znak: WO-I.0052.3.168.2015.KO

uznają

stanowisko Wnioskodawcy w sprawie opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym za prawidłowe.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 27 stycznia 2021 r. (data wpływu do organu podatkowego dnia 04 lutego 2021 r.) X zwróciła się z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – przepisów art. 1 pkt 1 pkt 2 oraz 6 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 ustawy dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 ze zmianami dalej jako: Ustawa o opłacie skarbowej) w zw. z art. 91 i art. 767 § 1 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zmianami); dalej jako: Kodeks postępowania cywilnego.

Do podania strona dołączyła dowód uiszczenia opłaty w kwocie 40 zł za wniosek o interpretację przepisów prawa podatkowego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest osobą fizyczną - radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: „Klient”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania egzekucyjnego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. Wnioskodawca zawsze przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa, nie uiszczając opłaty skarbowej, albowiem takowa w przypadku

czynności złożenia dokumentu pełnomocnictwa przed komornikiem sądowym nie jest wymagana Ustawą o opłacie skarbowej.

W toku postępowania egzekucyjnego Wnioskodawca, na podstawie art. 767 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego składa skargę na czynności komornika prowadzącego to postępowanie (dalej również jako: „skarga”).

Skarga przysługuje do sądu rejonowego, lecz zgodnie z treścią art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego wnosi się ją do komornika, który dokonał zastrzeżonej czynności lub zaniechał jej dokonania.

Wnioskodawca składając skargę na czynności komornika i wnosząc ją do właściwego komornika nie dołącza do niej nowego pełnomocnictwa, lecz powołuje się na pełnomocnictwo znajdujące się w aktach postępowania egzekucyjnego (dalej również jako: „akta komornicze”).

Komornik sądowy po otrzymaniu skargi może w ustawowym terminie uwzględnić skargę w całości. Wówczas zawiadamia on jedynie skarżącego o uwzględnieniu skargi. Jednak, w przypadku, gdy skarga nie zostanie przez komornika uwzględniona w całości, sporządza on uzasadnienie zaskarżonej czynności i przekazuje ją wraz ze skargą i aktami komornicznymi do właściwego sądu. Wówczas, w przekazanych do sądu przez komornika aktach postępowania egzekucyjnego znajduje się pełnomocnictwo, na które Wnioskodawca powołał się składając skargę, i które stanowi podstawę jego umocowania do występowania przed sądem w sprawie rozpoznania skargi.

Pełnomocnictwa przedkładane są komornikom sądowym mającym siedzibę na terenie miasta Szczecin, zaś sądem właściwym do rozpoznania skargi na czynności komornika jest sąd rejonowy znajdujący się na terenie miasta Szczecin.

W związku z powyższym, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy Wnioskodawca jako profesjonalny pełnomocnik, który działa przed sądem w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego, w oparciu o pełnomocnictwo złożone przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem do akt postępowania egzekucyjnego, a przekazane do sądu przez komornika sądowego w aktach tego postępowania (zgodnie z trybem przewidzianym w art. 767 § 5 Kodeks postępowania cywilnego), jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej jako opłaty od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie - to jest czy czynność polegająca na przekazaniu przez komornika akt postępowania egzekucyjnego, w których znajduje się pełnomocnictwo Wnioskodawcy, stanowi złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, a w konsekwencji rodzi po stronie Wnioskodawcy i jego mocodawcy obowiązek zapłaty opłaty skarbowej?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik będący radcą prawnym lub adwokatem, który działa przed sądem w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika w oparciu o pełnomocnictwo znajdujące się w aktach postępowania egzekucyjnego, a przekazanych przez komornika do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (zgodnie z trybem przewidzianym w art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego) nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od złożenia tego pełnomocnictwa jako, że czynność przekazania do sądu dokumentu pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) przez komornika sądowego, w aktach sprawy egzekucyjnej nie jest złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, który rodziłby po stronie Wnioskodawcy i jego pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

1. Dokument pełnomocnictwa (jego odpis, wpis lub kopia) złożony przed komornikiem sądowym a opłata skarbowa.

Na wstępie uzasadnienia niniejszego wniosku Wnioskodawca pragnie wskazać, że jako profesjonalny pełnomocnik wstępując do postępowania egzekucyjnego zawsze przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa do występowania w imieniu Klienta w tym postępowaniu.

Czynność złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (a także jego odpisu, wypisu lub kopii) przed komornikiem sądowym nie podlega obowiązkowi zapłaty opłaty skarbowej, o której mowa w Ustawie o opłacie skarbowej.

Powyższe wynika z faktu, iż zgodnie z zakresem przedmiotowym Ustawy o opłacie skarbowej określonym w art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej, lub w postępowaniu sądowym, zaś sam obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje, zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w organie administracji publicznej, sądzie, lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej. Komornik sądowy nie kwalifikuje się do żadnej z powyższych kategorii podmiotów, co oznacza, iż decyzją ustawodawcy czynność złożenia przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) nie została obciążona opłatą skarbową na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej.

Powyższa teza została potwierdzona m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 26 maja 2017 r. sygn. I SA Lu/1052/16, gdzie sąd wskazał, że użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej sformułowanie „złożenie

dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym” nie obejmuje złożenia dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.

Ponadto pogląd ten został utrwalony w szeregu interpretacji indywidualnych wydawanych przez organy podatkowe. Jedynie tytułem przykładu wskazać można:

1. Interpretacje indywidualne Prezydenta Miasta Katowice z dnia 02 stycznia 2020 r. (sygn. EO111.310.34.2019.BT, sygn. EO-III.310.33.2019.BT),
2. Prezydenta Miasta Szczecina z dnia 8 października 2019 r. (sygn. WPiOL-II.310.3.2019.EJ),
3. Prezydenta Miasta Torunia z dnia 23 sierpnia 2019 r. (sygn. WPiW.310.1.2019.WS),
4. Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 03 października 2018 r. (sygn. PE-IOOP.3130.42.2018.BPO).

2. Zakres pełnomocnictwa złożonego przed komornikiem sądowym.

Pełnomocnictwo złożone przez Wnioskodawcę przed komornikiem sądowym jest pełnomocnictwem procesowym, które zgodnie z treścią art. 91 Kodeksu postępowania cywilnego daje pełnomocnikowi legitymację do wnoszenia w toku postępowania egzekucyjnego środków zaskarżenia, spośród których podstawowym jest skarga na czynności komornika uregulowana w art. 767 Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto pełnomocnictwo złożone w aktach komorniczych wywiera skutek także w postępowaniu w sprawie rozpoznania wskazanej skargi przed sądem.

Jednoczenie zaznaczenia wymaga, że postępowanie sądowe w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego ma charakter wypadkowy dla toczącego się postępowania egzekucyjnego, a ponadto do rozpoznania skargi przez sąd dochodzi dopiero w sytuacji, w której komornik w trybie tzw. autokontroli realizowanej na podstawie art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, nie uwzględni skargi w całości.

I tak, jeżeli skargę na czynności komornika wnosi Wnioskodawca, tj. ten sam pełnomocnik, który został ustanowiony w toku postępowania egzekucyjnego, wówczas:

1. Do skargi nie ma potrzeby załączać odrębnego pełnomocnictwa, a w konsekwencji nie dochodzi do złożenia przez pełnomocnika dokumentu pełnomocnictwa (lub jego odpisu, wypisu, kopii) w sądzie.
2. Dotychczasowe pełnomocnictwo jest przekazywane do sądu przez komornika, w aktach komorniczych.
3. Sąd samodzielnie bada akta postępowania egzekucyjnego także pod kątem tego, czy zawierają pełnomocnictwo procesowe.

W ocenie Wnioskodawcy należy odróżnić opisaną powyżej sytuację, która stanowi przedmiot niniejszego wniosku od tej, w której Klient ustanowił nowego pełnomocnika - wyłącznie do złożenia skargi na czynności komornika sądowego i występowania w imieniu Klienta w sprawie jej rozpoznania - wówczas bowiem wraz ze skargą koniecznym byłoby przedłożenie stosownego dokumentu wykazującego umocowanie do działania w imieniu Klienta.

Zasadnym wydaje się wniosek, iż jedynie w tym drugim przypadku mogłoby dojść do zdarzenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, rodzącego obowiązek zapłaty tej opłaty skarbowej, a polegającego na złożeniu dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, lecz i to miałyby miejsce jedynie pod warunkiem, że komornik sądowy nie skorzystałby ze swojego uprawnienia do uwzględnienia skargi w całości i przekazał wówczas do sądu: (I) skargę na czynności komornika wraz z dokumentem stwierdzającym udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii), (II) uzasadnienie zaskarżonej czynności oraz (III) akta postępowania egzekucyjnego.

Na marginesie wskazać można również, że potwierdzeniem, iż w stanie faktycznym dotyczącym Wnioskodawcy sąd dopuszcza do działania pełnomocnika w oparciu o pełnomocnictwa znajdujące się w przesłanych mu przez komornika aktach postępowania egzekucyjnego jest również konstrukcja wzoru formularza służącego do złożenia skargi na czynności komornika określona w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza skargi na czynności komornika: W treści formularza każdorazowo wskazuje się pełnomocnika, jednakże jego dane adresowe podaje się wyłącznie w sytuacji, w której dotychczas nie brał udziału w postępowaniu egzekucyjnym (pkt 3.2 formularza), a to oznacza, że sąd bazuje wówczas na danych wskazanych w pełnomocnictwie z akt komorniczych.

Podsumowując powyższe rozważania podkreślić należy, że w przypadku Wnioskodawcy:

1. Rozpoznanie środka zaskarżenia na czynności komornika stanowi element postępowania egzekucyjnego, w którym pełnomocnik został już uprzednio skutecznie ustanowiony.
2. Wnioskodawca działając w oparciu o pełnomocnictwo udzielone mu w postępowaniu egzekucyjnym nie dołącza do skargi na czynności komornika nowego pełnomocnictwa, lecz wystarczającym dla wykazania jego umocowania jest powołanie się na dokument stwierdzający jego udzielenie, znajdujący się w aktach komorniczych.
3. W konsekwencji na żadnym etapie rozpoznania złożonej przez pełnomocnika skargi na czynności komornika, nie dochodzi do sytuacji, w której to Wnioskodawca składałby dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie.

3. Moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej na gruncie art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej.

Skoro zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega m.in. złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym to w ocenie Wnioskodawcy dla rozstrzygnięcia zagadnienia będącego przedmiotem niniejszej interpretacji kluczową jest wykładania przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, który określa moment powstania obowiązku podatkowego, a w konsekwencji determinuje powstanie tego obowiązku co do zasady. I tak, zgodnie z treścią ww. przepisu obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, kopii) w sądzie.

Subsumpcja tegoż przepisu winna jednak zostać przeprowadzona przy uwzględnieniu okoliczności prawnych i faktycznych, na które wskazał Wnioskodawca w pkt 1 i 2 niniejszego uzasadnienia.

Ustawodawca konstruując treść przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej wyraźnie wskazał, że nie jest istotnym samo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii), lecz równie istotnym jest podmiot, w którym ten dokument jest składany - a więc w świetle ustawy - organ administracji publicznej, sąd lub podmiot określony w art. 1 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej. Jak już wskazano w pkt 2 niniejszego uzasadnienia, w przypadku Wnioskodawcy nie dochodzi do złożenia przez niego pełnomocnictwa w sądzie, albowiem dokument umocowujący do działania znajduje się w aktach komorniczych. W ocenie Wnioskodawcy, z treści przepisu art. 6 Ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż opłacie tej podlega złożenie dokumentu pełnomocnictwa, nie zaś jego przekazanie wraz z aktami sprawy przez komornika do sądu. Istotna w tym zakresie jest sama czynność złożenia, ponieważ przepisy Ustawy o opłacie skarbowej nie wiążą powstania obowiązku zapłaty skarbowej z faktem ustanowienia pełnomocnika, ani też istnienia w obrocie ważnego umocowowania, lecz z faktem jego złożenia.

Podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt II FSK 2303/11 wskazał, iż to każdorazowe złożenie do akt dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii obliguje do uiszczenia opłaty skarbowej od takiego dokumentu.

W ocenie Wnioskodawcy całkowicie zasadną jest teza stawiana przez Dr Karolinę Tetlak, iż czynność złożenia dokumentu pełnomocnictwa, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej odnosi się wyłącznie do osoby pełnomocnika, gdyż tylko pełnomocnik może złożyć dokument potwierdzający udzielenie mu przez mocodawcę pełnomocnictwa, a co za tym idzie - nie może zaś tej czynności dokonać komornik sądowy - ten jedynie przekazuje rzeczony dokument wraz z aktami sprawy. Poparciem tej interpretacji jest również definicja słowa „złożyć”, które zgodnie z Słownikiem Języka Polskiego PWN oznacza umieszczenie kogoś lub czegoś w jakimś miejscu.

Przesłanie do sądu akt sprawy przez komornika sądowego wraz ze znajdującym się w nim dokumentem stwierdzającym udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisem, wypisem lub kopią), w ocenie Wnioskodawcy nie może być zakwalifikowane jako rodzące po stronie pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za brakiem ustawowego obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, które w sprawie przed sądem przedkładane jest przez komornika wraz z pozostałymi dokumentami znajdującymi się w aktach postępowania egzekucyjnego jest fakt, iż jak już wskazano powyżej ustawodawca dopuszcza sytuację, w której złożona przez Wnioskodawcę w imieniu Klienta skarga na czynności komornika nigdy nie zostanie przekazana do sądu. Stanie się tak w przypadku realizacji przez komornika jego uprawnienia do uwzględnienia skargi w całości - wówczas postępowanie sądowe w sprawie rozpoznania skargi nie zostaje w ogóle zainicjowane.

To z kolei rodzi pytanie o intencje racjonalnego ustawodawcy. Uwzględniając bowiem, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej opłatę należy wpłacić z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty, w przypadku przyjęcia założenia, że przekazanie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w aktach komorniczych do sądu, rodziłby na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy po stronie pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej, otwartym pozostaje pytanie w jaki sposób pełnomocnik ten miałby dowiedzieć się, w którym momencie komornik faktycznie (o ile w ogóle) akta postępowania przekazał do sądu, a tym samym kiedy został obciążony obowiązkiem uiszczenia daniny. Ustalanie tego każdorazowo poprzez doraźny kontakt pełnomocnika z komornikiem sądowym przy znacznej ilości prowadzonych spraw może stanowić nadmierne, nie poparte żadnymi przepisami prawa obciążenie pełnomocnika, częstokroć niemożliwe do realizacji.

Wskazane powyżej argumenty, w ocenie Wnioskodawcy czynią w pełni zasadną i potwierdzają tezę stawianą przez prof. dr hab. Zbigniewa Ofiarskiego, iż w tej samej sprawie ze skargi na czynności komornika profesjonalny pełnomocnik, który złożył pełnomocnictwo u komornika sądowego, nie będzie miał obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, zaś pełnomocnik, który wstąpi do postępowania w związku ze skargą na czynności komornika, złoży to pełnomocnictwo w sądzie, będzie obowiązany ją zapłacić. Czynność przekazania dokumentu pełnomocnictwa w aktach komorniczych przez komornika nie stanowi czynności rodzącej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej po stronie Wnioskodawcy jako pełnomocnika oraz jego mocodawcy ponieważ nie jest czynnością polegającą na złożeniu dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej.

Wnioskodawca, choć nie ma wątpliwości co do stawianej we wniosku tezy, iż w opisanym stanie faktycznym nie dochodzi do realizacji przesłanki rodzącej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej, z ostrożności wskazuje na ogólną zasadę prawa podatkowego in dubio pro tributario, która w myśl art. 2a Ordynacji Podatkowej oznacza, że nie dające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika. Realizacja tej zasady ma na celu zwiększenie ochrony podatnika, tak aby nie ponosił on

negatywnych konsekwencji związanych z funkcjonowaniem wadliwych (również z uwagi na ich nieczytelność lub niespójność) przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe, Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie swojego stanowiska.

W związku z powyższym, organ podatkowy stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Pełnomocnictwo (jego odpis, wypis, lub kopia) do reprezentowania dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym mandant lub jego pełnomocnik składa komornikowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne.

Złożenie komornikowi pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, lub kopii) nie podlega opłacie skarbowej, gdyż komornik nie został umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w ustawie o opłacie skarbowej.

Skargę na czynności komornika pełnomocnik dłużnika składa do sądu lecz za pośrednictwem komornika, którego to działania skarga dotyczy. Do skargi pełnomocnik załącza pełnomocnictwo (jego odpis, wypis, lub kopię), lub – o ile już takie pełnomocnictwo złożył - powołuje się na ten dokument uprzedni już złożony dokument.

Natomiast komornik, w ramach samokontroli, jest władny przychylić się do skargi lub też przesłać skargę do sądu rejonowego (wraz z aktami postępowania zawierającymi także pełnomocnictwo – albo jego odpis, wypis, lub kopię) celem jej rozpatrzenia.

A zatem, jak Wnioskodawca słusznie podkreśla, to nie strona ani nie jej pełnomocnik składa sądowi dokument pełnomocnictwa lecz to komornik przekazuje go wraz z aktami postępowania egzekucyjnego, którego skarga dotyczy.

Natomiast z przepisu art. 1 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej wynika, że opłacie skarbowej podlega m. in. **złożenie dokumentu** stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Z kolei w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej czytamy, iż obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w organie administracji publicznej lub sądzie.

Wobec powyższego, jak już wyżej wykazano, złożenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, lub kopii) komornikowi w trakcie postępowania egzekucyjnego nie podlega opłacie skarbowej.

W opisanym przez Wnioskodawcę przypadku złożenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, lub kopii) miało miejsce już uprzednio (na długo przed skierowaniem sprawy do sądu) i zostało dokonane na ręce komornika. Dokument ten zachowuje swoją ważność i stanowi podstawę działania pełnomocnika także w postępowaniu sądowym – ze skargi na czynności komornika.

Pełnomocnik nie składa więc kolejnego pełnomocnictwa sądowi lecz powołuje się na uprzednio złożone komornikowi pełnomocnictwo znajdujące się już w aktach sprawy.

Już z tego faktu wynika, że stanowisko Wnioskodawcy musi zostać uznane za słuszne.

Ponadto, racjonalny ustawodawca nie pozostawiłby bez rozstrzygnięcia sytuacji, w której pełnomocnik i jego mandant nie wiedzieliby czy i kiedy powstał obowiązek podatkowy w opłacie skarbowej (czyli czy i kiedy komornik przesłał skargę na jego czynności sądowi), a co za tym idzie czy i od jakiej daty posiadają zaległości w opłacie skarbowej.

W związku z tym udzielono interpretacji zgodnej ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Wnioskodawcę.

Jednocześnie organ podatkowy informuje, że przedmiotowa interpretacja po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Szczecin, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzielił, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a.

